

Andrzej Marcinkian

Bieganów, pow. Słubice

Informator Archeologiczny : badania 7, 51-52

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BIENKOWICE, pow. Racibórz

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadziła mgr Irena Lasak.
Finansował WKZ w Opolu. Trzeci sezon badań. Osada kultury łużyckiej / III okres brązu / i ślady osadnictwa kultury lendzielskiej.

Wykopiska ratownicze stanowiły kontynuację badań archeologicznych przeprowadzonych w latach 1968 i 1969 na terenie żwirowni. Stanowisko położone jest na zboczu niewielkiego wzgórza, wchodzącego w skład pasma wzgórz ciągnących się wzdłuż lewego brzegu rzeki Cyny, wypiętrzonych ok. 10 m nad poziomem doliny Cyny, ok. 1200 m na południowy-zachód od centrum wsi i 100 m na północ od młyna wodnego.

Eksploracją objęto obszar o powierzchni 164 m². W wykopie natrafiono na cztery jamy osadnicze zawierające materiał typowy dla kultury łużyckiej / III okres brązu/. Ponadto stwierdzono występowanie pojedynczych fragmentów naczyń i wyrobów krzemiennych kultury lendzielskiej. Zabytki te znajdowały się na głębokości 15-40 cm od powierzchni ziemi wraz z materiałem kultury łużyckiej. Należy sądzić, iż są one pozostałością po zniszczonej warstwie kulturowej, lub też pochodzą ze zniszczonych obiektów.

Obiekty kultury łużyckiej pojawiły się na głębokości 60 cm. Na uwagę zasługuje obiekt o wymiarach 3,6 x 2 m i głębokości około 30 x 40 cm. W części południowej obiekt ten znacznie się pogłębiał aż do 83 cm. Zawartość kulturową stanowiły liczne fragmenty naczyń, grudki polepy oraz węgle drzewne. Pozostałe trzy jamy kultury łużyckiej pełniły przypuszczalnie funkcję jam odpadkowych, bądź gospodarczych i zawierały ułamki ceramiki, wyroby krzemienne, grudki polepy i niezbyt liczne ślady spalenizny.

BIEGANÓW, pow. Śląbice

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadził Andrzej Marcinkian.
Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne ludności kultury łużyckiej z III/IV -IV epoki brązu i wczesnej epoki żelaza.

Stanowisko położone jest na krawędzi terasy nadzalewowej doliny Odry, około 1000 m na południe od PGR - Bieganów. Badania podjęte zostały ze względu na zagrożenie obiektu pracami budowlano-ziemnymi. Objęto nimi przede wszystkim pas szerokości 10 m., teren przyszłej linii korektora. Odkryto ponad 60 zespołów grobowych, w tym 4 datowane na Hallstat D. Charakterystyczną cechą grobów pochodzących z III/IV-IV EB było ich silne, pierwotne zniszczenie. Jedynie kilka zespołów, i to wyraźnie odznaczających się bogactwem wyposażenia posiadało popielnice. Do takich zaliczyć np. należy trójpopielnicowy pochówek nr 33 z około 100-110 naczyniami przystawnymi. Innym, wyraźnie odbiegającym od pozostałych grobem był zespół oznaczony nr 2, w którym dwie popielnice znajdowały się w regularnej skrzyni zbudowanej z płaskich płyt kamiennych. W inventarzu ceramicznym grobów starszych uwagę zwracają niezwykle duże puchary na

pustej nóżce, podobne naczynia cylindryczne o dwu uchach oraz kubki dzwonowate. Formy te nawiązują bezpośrednio do naczyń odkrywanych na terenach Brandenburgii. Mniej liczne analogie pochodzą z obszarów zasiedlonych przez grupę uradzka ludności kultury łużyckiej.

Nieliczna ceramika z grobów późnohalsztackich łączy się, z jednej strony z tzw. II stylem górzyckim, z drugiej zaś, głównie w ornamentyce, nawiązuje do naczyń znanych w grupie białowickiej.

Badania kontynuowane będą w następnym sezonach.

BRENNO, pow. Wschowa

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Adam Kołodziejaki.
Finansował WKZ w Zielonej Górze. Drugi
sezon badań. Cmentarzisko kultury łużyckiej z IV - V okresu epoki brązu.

Cmentarzisko położone jest na rozległym płaskowyzu na południe od wsi. Obiekt niszczonej uprawą roli. Zbadano 2 ary wydobywając 8 grobów. Łącznie odkryto 37 zespołów grobowych. Wyposażenie grobów w br. stanowiły tylko naczynia. Cmentarzisko odznacza się ubogim wyposażeniem w metale, sugerującym peryferyczne położenie obiektu w stosunku do skupisk osadniczych kultury łużyckiej.

CZEKANÓW, pow. Sokółów Podlaski

Stanowisko 1

patrz

wczesne średniowiecze

DAJBROWA, pow. Namysłów

Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadziła dr Lucyna Szadkowska.
Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego w
Opolu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko
kultury łużyckiej z III i IV okresu epoki brązu.

Cmentarzisko o mieszanym obrządku pogrzebowym odkryte zostało w czasie penetracji terenu sąsiadującego z badaną planowo osadą kultury wachodniopomorskiej.